

Posudek na bakalářskou práci Jana Žlábků
Problematika překladu metafor (67 s.)

Nejprve uvedu v několika bodech, co považuji za **přednosti** předložené studie.

1) Autor si své téma rozumně vymezil a omezil tak, aby bylo možno je náležitě zpracovat ve vyměřeném rozsahu bakalářské práce (cca 50 stran).

2) Úvod i závěr studie se vyznačují sympatickou stručností, autor se vyvaroval pokušení nastavovat text zbytečným rozváděním svých záměrů či dosažených výsledků. Pro celou práci je příznačná věcnost, úspornost vyjadřování, nenajdeme v ní takřka zbytečné slovo. Možná se autor v tomto směru krotit až příliš; že by byl schopen stylisticky živějšího výrazu, probleskne jen občas, např. v této větě (s. 56): "Zařadíme-li denotát mezi artikulační členy metafory, je to něco, jako bychom se prořekli při vyprávění vtipu - prozrazujeme předem pointu."

3) Teoretická báze, z níž autor vychází, je sice skrovná (Hrabák, Pavelka), nicméně pro praktický účel dané studie celkem postačující. Dlužno ocenit, že ke svým pramenům přistupuje kriticky, samostatně nad nimi uvažuje. Při rozlišení mezi gramatickou formou metafory a její sémantickou artikulací (výstavbou), na níž se mohou účastnit i jiné tropy (viz s. 8-9), zaujímá autor samostatné stanovisko, které se pak při analýze materiálu dobře osvědčuje. Za pozornost stojí zvláště fakt, že pro potřeby vlastní analýzy zavádí některé nové pojmy (s. 17-18), jejichž praktickou užitečnost pak ve druhé kapitole úspěšně prokazuje.

4) Komentáře k vybraným metaforám a jejich různým překladům jsou precizní, čistě provedené, přitom to není žádný suchopár, ba naopak, jsou poutavé, řekl bych dokonce "čtivé"; autor zde projevuje opravdové porozumění pro stavbu básně i pro techniku básnické práce. Některá jeho tvrzení ovšem mohou vyvolat pochybnost či polemiku, ale tuto věc raději přenechám oponentovi.

5) Závěry (s. 53-57), v podstatě utřídění výsledků analýzy, jsou přehledně prezentované a střídavě formulované (autor se varuje "nepodloženého zobecňování", u vědomí omezenosti zkoumaného materiálu).

Souhrnně řečeno, soudím, že autor přesvědčivě prokázal schopnost k vědecké práci. Jeho studie by se po další redakční revizi mohla publikovat.

Nedostatky předložené práce jsou vcelku zanedbatelné. Ojedinele se vyskytne překlep či chyba v interpunkci, terminologické nedopatření (zřejmě např. na s. 17) nebo sporná klasifikace konkrétní metafory (třeba na s. 35) - ale to už je spíš otázka do diskuse.

Žlábkova práce může být po mém soudu hodnocena v horním pásmu příslušné stupnice, tj. 40-45 bodů, podle průběhu obhajoby.

V Praze 13.6. 2007

Karel Pašek